09/09/2019

Λεωνίδας Μπαλάφας: “Χωρίς τον Θεό δεν θα έγραφα τραγούδια και δεν θα είχα κάνει τίποτα”

/ Γνώμες

Θάνος Μαντζάνας

Μπορεί να μάθαμε τον Λεωνίδα Μπαλάφα το ’06 από το τηλεοπτικό talent show «Fame Story» στο οποίο μάλιστα είχε αναδειχθεί νικητής αλλά η συνέχεια και η διάρκεια της διαδρομής του ήταν πολύ διαφορετικές από όσων πέρασαν ή και διακρίθηκαν σε ανάλογες «reality» εκπομπές. Έχοντας ήδη δείξει ότι ήταν εξαίρετος ερμηνευτής ακολούθησε έναν άκρως προσωπικό δρόμο που έγινε ακόμα πιο ιδιοσυγκρασιακός όταν πολύ σύντομα άρχισε να γράφει ο ίδιος τα τραγούδια του.

Μέχρι τώρα έχει κυκλοφορήσει επτά προσωπικούς δίσκους (με πιο πρόσφατο το περυσινό «Άνθρωπος Μονάχος») σε ένα μουσικό ύφος που κατά κύριο λόγο εντοπίζεται στην περιοχή ανάμεσα στο rock και την παραδοσιακή μουσική μας. Πιστεύοντας αληθινά στον Θεό, κάτι που όχι μόνο δεν κρύβει αλλά αντίθετα αναδεικνύει τακτικότατα στους στίχους του, με σπάνια σεμνότητα και πραγματικό

ήθος τα οποία αποτυπώνονται ανάγλυφα στην ουσία και την ποιότητα των τραγουδιών του ο τριανταοκτάχρονος πλέον ερμηνευτής και τραγουδοποιός έχει κερδίσει ένα μεγάλο μέρος πιστού, αν όχι φανατικού, κοινού που προκαλεί το αδιαχώρητο στις επιλεγμένες ζωντανές εμφανίσεις του. Γεγονός απόλυτα δικαιολογημένο γιατί επίσης πρόκειται για έναν αυθεντικό και ειλικρινή, πριν από όλους με τον εαυτό του και στη συνέχεια με όλους τους άλλους, άνθρωπο όπως εύκολα διαπιστώνεις σε μια συζήτηση μαζί του. Συνέντευξη του Λεωνίδα Μπαλάφα στη Πεμπτουσία.

Θα ήταν ενδιαφέρον να ξεκινήσουμε από το γεγονός ότι εμφανίστηκες μεν αρχικά σε ένα τηλεοπτικό talent show αλλά είχες μια συνέχεια, διάρκεια και εξέλιξη που δεν είχε κανείς άλλος από όσους πέρασαν από αυτά, στην ουσία ανατρέποντας ο ίδιος το ξεκίνημα σου και κάνοντας μιαν εντελώς νέα αρχή.

Αρχικά μπήκα στο «έργο» της μουσικής από ανάγκη για δημιουργία, ώριμη και ανώριμη. Το talent show ήταν μια σκηνή όπως πολλές άλλες μέσα στον χωρόχρονο. Τοποθετώ τις ράγες μου, το ταξίδι δεν τελειώνει και αντιμετωπίζω την πορεία μου σαν αυτή ενός καρβουνιάρικου τρένου.

Μίλησε μου λίγο για κάποιες αρκετά μακρόχρονες συνεργασίες που είχες στην αρχή της διαδρομής σου όπως με τον Πάνο Μουζουράκη και τον Γιώργο Μυλωνά.

Κάναμε μαζί τον Πάνο Μουζουράκη και τον Γιώργο Μυλωνά το 2006 – '07 την παράσταση «Αρχή διά των τριών» η οποία διήρκεσε ενάμιση – δύο χρόνια στο «Οξυγόνο», έναν συναυλιακό χώρο που υπήρχε τότε. Αργότερα ήμουν για δύο χρόνια στο «KooKoo» μαζί με την Νατάσα Μηνδρινού και τη Ρενάτα Καπετανάκη και στη συνέχεια για άλλα δύο μόνος με την μπάντα μου. Τότε ηχογραφήθηκαν οι δίσκοι «Ταξίδι Για Να Σε Βρω» και «Ανοιξιάτικη Μέρα» ενώ βάδιζα πλέον και στον δρόμο της τραγουδοποιίας.

Αμέσως μετά όμως η διαδρομή σου έγινε σχεδόν μοναχική, πολύ σπάνια έχεις κάποιον για support στις συναυλίες σου και οι δισκογραφικές συνεργασίες ή και απλές συμμετοχές σου είναι πολύ λίγες. Ποιοι είναι οι λόγοι που σε οδήγησαν σε αυτή την επιλογή εκτός από λίγες εξαιρέσεις όπως για παράδειγμα ο δίσκος με τον Πέτρο Μάλαμα;

Δεν νομίζω ότι η διαδρομή μου υπήρξε μοναχική, αντίθετα γνώρισα και συμπορεύτηκα περισσότερο ή λιγότερο με αρκετούς ομοτέχνους μου. Με άλλους συνεργάστηκα όπως με τον Κύριο Κ (Θοδωρή Κοντάκο) σε δύο δίσκους, τα «Ας Ρίχνει Και Χαλάζι» και «Άνθρωπος Μονάχος», με τον Ψαραντώνη στο «Λίκνο», επίσης με τον Νίκο Μέρμηγκα και την εταιρεία του, την AntArt στην οποία έχω

κυκλοφορήσει τους περισσότερους δίσκους μου, με τον αδελφό του Θοδωρή Μέρμηγκα στο «Κουτούκι», ένα τραγούδι του «Απηλιώτης», με τον Μάρκο Κούμαρη των Locomondo στο τραγούδι «Πυροσβεστήρας», με τον Αντρέα Κατσιγιάννη και την Εστουδιαντίνα Νέας Ιωνίας, με τον Βασίλη Παπακωνσταντίνου, τον Βασίλη Σκουλά, τον Βασίλη Ράλλη, τον Αλέξανδρο Δάικο στην μελοποίηση του «Θέλω να χτίσω ένα σπιτάκι» του Παλαμά, τον Θανάση Βασιλόπουλο, τον Πάνο Δημητρόπουλο και βέβαια με τον Πέτρο Μάλαμα γράφοντας τα τραγούδια του δίσκου του «Κοιτάσματα» αλλά και με πολλούς άλλους. Οπως όμως και με παλαιότερους με τους οποίους δεν συνεργάστηκα μεν αλλά κάναμε ωραίες συζητήσεις κάποια βράδια στην «Απανεμιά» της Πλάκας, από τον Λάκη Παππά και τον Γιάννη Σπανό μέχρι τον Χάρη Κατσιμίχα. Να πω επίσης ότι είναι στα σκαριά, σχεδόν έτοιμος ένας λαϊκός δίσκος που έχουμε γράψει μαζί με τον Πάνο Δημητρόπουλο για τον Παμπη Στόκα, αν όλα πάνε καλά θα κυκλοφορήσει πριν ή εντός του επόμενου χειμώνα.

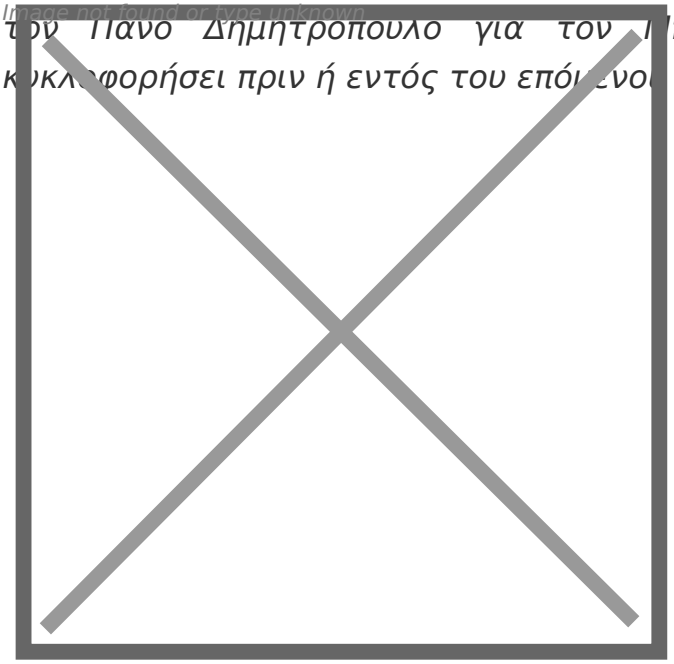

Θα έλεγα ότι μουσικά τα τραγούδια σου βασίζονται κυρίως σε δύο πυλώνες, το rock και την παραδοσιακή μουσική μας. Τι σημαίνουν για εσένα καθένα από αυτά τα δύο ιδιώματα;

Όλα είναι βιώματα και ακούσματα, ένα τραγούδι βγαίνει αυθόρμητα και σημασία έχει να είναι αληθινό. Τότε είναι και rock και παραδοσιακό και διαχρονικό, αρκεί να πλέκεται η εικόνα όπως με το...βελονάκι, με πολύ μεράκι!

Υπάρχουν κάποιοι δημιουργοί κυρίως και λιγότερο ερμηνευτές, Ελληνες αλλά ίσως και ξένοι, που θεωρείς κατά κάποιο τρόπο «δασκάλους» σου;

Οι αδελφοί Κατσιμίχα ήταν υπό μιαν έννοια οι μέντορες μου, ολοκληρωμένοι και εκπληκτικοί μουσικοί και με τραγούδια...όχι παίξε γέλασε, ιδίως ο Χάρης. Η ερμηνεία και η χροιά του ήταν ικανοί λόγοι για να ασχοληθώ με την μουσική και

αργότερα να αρχίσω να γράφω τραγούδια. Όπως εκείνοι τραγούδησαν ρεμπέτικα, λαϊκά, παραδοσιακά και ροκ μπαλάντες και επίσης έγραψαν ανάλογα τραγούδια έτσι και εγώ τα γουστάρω όλα, γράφω όπως μου βγαίνει και τραγουδώ ό,τι μου αρέσει.

Πιστεύεις ειλικρινά και σε πολλά από τα τραγούδια σου αναφέρεις με διαφόρους τρόπους τον Θεό. Πόση σημασία και με ποιο τρόπο έχει ο Θεός όσον αφορά στην έμπνευση των τραγουδιών σου και πώς λειτουργεί μέσα στους στίχους σου το όνομα Του ή η επίκληση Του;

Χωρίς τον Θεό δεν θα ήμουν αυτό που είμαι, δεν θα έγραφα τραγούδια και δεν θα είχα κάνει τίποτα. Πιστεύω ότι τα περισσότερα τραγούδια που έχω γράψει είναι παιδιά της Θείας Έμπνευσης που μου παραχωρήθηκαν και εγώ κάτι σαν αγωγός τους που τα αγάπησα και έγιναν δικά μου. Η έμπνευση όμως έρχεται και φεύγει, δεν είναι πάντα...ουρανοκατέβατη. Θέλει εργασία και άσκηση...

Νομίζεις αλήθεια ότι μπορεί ένας τραγουδοποιός σήμερα να είναι αληθινός χριστιανός; Εσένα σου είναι εύκολο να τα συνδυάζεις;

Αληθινός χριστιανός είναι ο πιστός και ταπεινός χριστιανός που ξέρει να συγχωρεί και στο πρόσωπο του διπλανού του βλέπει τον Θεό. Είναι χριστιανός στα βάθη της ψυχής του και όχι επιφανειακά... Δύσκολος δρόμος αλλά και ο μόνος που οδηγεί στην αληθινή αγάπη. Προσωπικά προσεύχομαι πολύ συχνά και μέσα από την ψυχή μου και έτσι όταν πέφτω μπορώ και ξανασηκώνομαι...

Σε μιαν εποχή τόσο μεγάλης κρίσης της δισκογραφίας είσαι από τους ελάχιστους που κυκλοφορούν albums τόσο συχνά. Σου είναι αυθόρμητο να είσαι τόσο παραγωγικός, σε τι οφείλεται και πώς το καταφέρνεις; Και δεν σε απασχολεί το ότι, ειδικά στην Ελλάδα στη συγκεκριμένη συγκυρία, είναι δεδομένο ότι οι πωλήσεις τους θα είναι περιορισμένες;

Οι δίσκοι μου αποτυπώνουν μιαν εκάστοτε εποχή, είναι στιγμές, έμπνευσης αλλά ταυτόχρονα και της ζωής μου. Δεν γράφω τραγούδια για να πουλήσω δίσκους, τα γράφω για να εκφράζομαι και να θυμάμαι. Για να μπορούν να ακούσουν τους δίσκους μου τα παιδιά μου στο μέλλον ώστε να με γνωρίσουν και να με καταλάβουν καλύτερα....

Γράφεις κάθε φορά τραγούδια για έναν νέο δίσκο που στη συνέχεια φυσικά τα παίζεις και ζωντανά ή αντίθετα για τις συναυλίες σου και αφού υπάρχουν τα δισκογραφείς;

Κατά περίπτωση συμβαίνει τόσο το ένα όσο και το άλλο.

Ποιες διαφορές, συνθετικά αλλά και ενορχηστρωτικά/εκτελεστικά, θα έλεγες ότι έχει το «Άνθρωπος Μονάχος» σε σχέση με τον προηγούμενο δίσκο σου, το «Λίκνο»;

Από καθέναν δίσκο στον επόμενο γίνομαι άλλος άνθρωπος και εξελίσσομαι και διαφοροποιούμαι ως μουσικός διατηρώντας όμως την ίδια ουσία, φαντασία και όρεξη. Το «Λίκνο» ενορχηστρώθηκε από όλη την τότε μπάντα μου ως μια επιμειξία αφρικανικών και παραδοσιακών ελληνικών στοιχείων. Το «Ανθρωπος Μονάχος» είναι ένας ηλεκτρικός...λαϊκορόκ δίσκος, με στίχους και μελωδίες γραμμένα με τον παλαιό καλό τρόπο αλλά με σύγχρονο ήχο και τον οποίο ενορχηστρώσαμε μαζί με τον Κύριο Κ.

Υπάρχει ήδη υλικό για το επόμενο album; Αν ναι, πώς το βλέπεις να διαμορφώνεται;

Υπάρχει υλικό για περισσότερα από ένα albums. Το πιο άμεσο είναι αυτό που θα ηχογραφηθεί ζωντανά μαζί με την μπάντα μου, τα Πουλάρια (Παντελής Πέτρου, Χρήστος Κυριαζής, Νίκος Χριστόπουλος, Κυριάκος Πέτρου και Σπύρος Βρυώνης) με τους οποίους είμαστε πριν από όλα φίλοι και παίζουμε μαζί εδώ και δύο χρόνια εκτός από τον Σπύρο Βρυώνη που είμαστε μαζί από τον τρίτο δίσκο μου, κοντεύουν δέκα χρόνια πια. Το ύφος θα είναι «φρέσκο», ανανεωτικό και πιστεύω διαφορετικό από ό,τι έχω κάνει ως τώρα.

Και ποια είναι τα πιο σίγουρα από τα προσεχή σχέδια σου;

Λίγη ξεκούραση μόνο που την έχω πραγματικά ανάγκη, τίποτα περισσότερο από αυτό!

Με πνευματικότητα και σκέψη αλλά και γήινος, ρεαλιστής και, όπως λέει και ο ίδιος, αληθινός ως άνθρωπος και σαν τραγουδοποιός ο Λεωνίδας Μπαλάφας είναι από τις πλέον αξιόλογες παρουσίες στο σημερινό ελληνικό γίγνεσθαι και όχι απλά του εύχομαι αλλά και είμαι σίγουρος ότι θα μας προσφέρει τα από καρδιάς, ψυχής αλλά και μυαλού τραγούδια του για πάρα πολύ καιρό ακόμα.

πηγή:https://www.pemptousia.gr